του **Γιάννη Ελαφρού**

Απαραίτητη η Αριστερά της ανατροπής και της εξόδου από ευρώ – ΕΕ

Μας έλεγαν: πρέπει να ψηφιστεί το 3ο μνημόνιο για να μπούμε στην κανονικότητα, εάν βέβαια είναι κανονικότητα η φοροληστεία του ΕΝΦΙΑ και του φόρου εισοδήματος, που πληρώνουν ξανά οι λαϊκές οικογένειες, ίδια και περισσότερα από πέρυσι. Αλλά δεν ισχύει ούτε κι αυτό... Ο λετονός αντιπρόεδρος της Κομισιόν Βάλντις Ντομπρόβσκις ήρθε στην Ελλάδα την Δευτέρα, με το ύφος και την πολιτική του νταή εκβιαστή. Εάν δεν περάσετε τα προαπαιτούμενα μέχρι τις 15 Νοεμβρίου, τότε ξεχάστε την δόση των 2 δισεκατομμυρίων. Κι ακόμα πιο χοντρά: εάν δεν περάσουν όλα τα συμφωνημένα μέτρα και δεν γίνει η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών εντός του 2015, τότε πάμε για κούρεμα καταθέσεων από 1/1 του 2016! Έτσι είναι οι εκβιαστές και τοκογλύφοι. Εάν πιάσουν το θύμα δεν το αφήνουν με τίποτα.

Την ίδια ώρα ζούμε την ιλαροτραγωδία της αναζήτησης «ισοδυνάμων» για την εφαρμογή της ίδιας αντιλαϊκής πολιτικής. Πού να επιβληθεί ο αντιδραστικός και άδικος φόρος του ΦΠΑ; Στα ιδιωτικά και τα φροντιστήρια ή στο μοσχαρίσιο κρέας; Να σε σφάξω με μαχαίρι ή με πριόνι; Η συμπολιτευόμενη αντιπολίτευση ΝΔ – ΠΑΣΟΚ και τα συστημικά ΜΜΕ επικρίνουν έντονα τις κυβερνητικές επιλογές (με προκλητική βέβαια ευαισθησία για το ΦΠΑ στα ιδιωτικά σχολεία, για ευνόητους ταξικούς και ιδεολογικούς λόγους), προσπερνώντας πως όλα αυτά γίνονται γιατί έχουμε τρία μνημόνια, γιατί ο λαός παραμένει αγκιστρωμένος στη χρεομηχανή και παγιδευμένος στην ευρω-φυλακή. «Ο λογαριασμός δεν βγαίνει» παρά μόνο με κλιμάκωση της κανιβαλικής επίθεσης στην εργατική τάξη, τη νεολαία και τον λαό. Και δεν πρέπει να υπάρχει καμιά αμφιβολία πως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ θα προχωρήσει στο σφαγείο.

Το δίλημμα θα ξανατεθεί λοιπόν. Παραμονή στο ευρώ και την ΕΕ με θυσία τα κοινωνικά δημοκρατικά δικαιώματα και τη νέα γενιά; Με τους μεγαλύτερους στον Καιάδα και τους υπόλοιπους εργασιακή ζούγκλα, ή ρήξη και έξοδος από την ευρωφυλακή; Εάν συμβιβαστούμε με την ιδέα πως «δεν υπάρχει ζωή έξω από το ευρώ και την ΕΕ», σε σύγκρουση με την

οικονομική και πολιτική ολιγαρχία και το κεφάλαιο, τότε θα υποχρεωθούμε να ζήσουμε μέσα στην αθλιότητα, την μιζέρια και την βαρβαρότητα. Με δεδομένη, επιπλέον την επιλογή Βρυξελλών και Βερολίνου για μετατροπή Ελλάδας και Νότου σε φυλακή για τους ιθαγενείς και χωματερή για πρόσφυγες και μετανάστες.

Ο έλεγχος που επιβάλλεται από την ΕΕ είναι ασφυκτικός. Τη Δευτέρα ανακοινώθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την ελληνική κυβέρνηση συμφωνία για τεχνική συνεργασία με σκοπό την υποστήριξη των μεταρρυθμίσεων στην Ελλάδα. Δίπλα στο κουαρτέτο (πρώην τρόικα και …«θεσμοί») θα ελέγχει και «βοηθά» η μόνιμη Υπηρεσία Υποστήριξης Διαρθρωτικών Μεταρρυθμίσεων, «σε τομείς όπως η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της διαφθοράς, ο εκσυγχρονισμός του συστήματος κοινωνικής πρόνοιας και η δημιουργία ενός καλύτερου περιβάλλοντος για τις επιχειρήσεις». Καταλάβατε… Η Υπηρεσία Υποστήριξης Διαρθρωτικών Μεταρρυθμίσεων της ΕΕ ιδρύθηκε φέτος τον Ιούνιο, απαρτίζεται κυρίως από τους ευρωγραφειοκράτες που αποτελούσαν τις Ομάδες Ελλάδας και Κύπρου και «θα επικεντρώνεται σε προτεραιότητες που έχουν εντοπιστεί στο πλαίσιο της διαδικασίας συντονισμού της οικονομικής πολιτικής, γνωστής ως Ευρωπαϊκό Εξάμηνο» (πρόκειται για τη διαδικασία αυστηρού ελέγχου και προέγκρισης από την Κομισιόν των εθνικών προϋπολογισμών). Τα όπλα δοκιμάζονται στο πεδίο βολής «Ελλάδα» και μετά θεσμοποιούνται σε ευρωπαϊκό επίπεδο, σε μια Ευρώπη που γίνεται μόνιμο μνημονιακό στρατόπεδο…

Υπάρχουν αντιδράσεις στην αντιλαϊκή εκστρατεία της κυβέρνησης. Δεν θα αποτελέσει έναν ανέμελο περίπατο, με την εκλογική νίκη να ξεθωριάζει μέσα στα κοινωνικά αδιέξοδα. Οι επόμενες μέρες με πλήθος κινητοποιήσεων και ο μεγάλος απεργιακός σταθμός της 12ης Νοέμβρη μπορούν να αποτελέσουν εφαλτήριο για την αντεπίθεση του κινήματος, για τη συγκρότηση του μόνου απαραίτητου «ισοδύναμου», ενός παντοδύναμου μαζικού λαϊκού κινήματος που θα βάλει φραγμό στην αντιλαϊκή εκστρατεία. Γιατί το ζητούμενο είναι οι μικρές πυρκαγιές που θα γεννιούνται σε κάθε κλάδο και χώρο, όχι μόνο να επιμένουν και να δημιουργούν «μικρές» νίκες, ρήγματα στην επίθεση, αλλά και να συντείνουν σε ένα συνολικό κίνημα ανατροπής του 3ου μνημονίου και των δύο προηγούμενων, της επίθεσης κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ και της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ που την υλοποιεί.

Όπως δείχνουν όμως ξανά οι νέοι εκβιασμοί, για να αναπτυχθεί το κίνημα και πολύ περισσότερο για να νικήσει, πρέπει να ενισχυθεί η Αριστερά της ρήξης και της ανατροπής, η Αριστερά που δεν διστάζει να σηκώσει το γάντι και να παλέψει για έξοδο από το ευρώ και την ΕΕ, για έναν άλλο δρόμο χωρίς μνημόνια και χρέος, έξω από τον ευρωμονόδρομο, σε σύγκρουση με την καπιταλιστική βαρβαρότητα, όπως τόλμησε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Παραμένει όμως

ζητούμενο η ανώτερη συγκρότηση της πρωτοπορίας της επαναστατικής ανατροπής και της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Πηγή: ΠΡΙΝ